Ч. 2 | Недѣля 3 (15) сѣчня 1893. | Рôкъ III.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Реклямаціи неопечатанѣ вольнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Дещо зъ процесу панамского.

Процесъ панамскій самъ по собѣ, правду сказавши, мало насъ що обходить; але що тутъ зъ однои стороны розходить ся о дѣло свѣтового значѣня — о перекопане шѣсть миль широкои шийки панамскои, котра сполучае пôвнôчну Америку зъ полудневою — а зъ другои стороны о такъ величезнѣ обманьства, якихъ также свѣтъ доси ще не видавъ, то й годить ся дещо зъ того процесу подати, хочь бы лишь деякѣ цѣкавѣ даты що до самого предприемства и найголовнѣйшихъ людей, що въ нѣмъ брали участь.

Найцѣкавѣйшѣ були доси зôзнаня инжинера Айфеля, того самого, що выбудувавъ на всесвѣтнôй выставѣ парискôй славну вежу, найвысшій будынокъ, якій коли небудь бувъ доси на свѣтѣ. Той Айфель пôднявъ ся доставляти для товариства панамского всѣлякій матеріялъ, потрѣбный до перекопаня каналу панамского. Зъ однои стороны бравъ вôнъ вôдъ товариства величезнѣ сумы, а зъ другои казавъ собѣ знову добре платити своимъ пôдручникамъ, котрѣ за него доставляли. Вôнъ самъ признавъ ся, що взявъ пôвтретя міліона франкôвъ зовсѣмъ за дармо, нѣбы то за вôдшкодоване, що ему вôдôбрано дальшу доставу. Знатокъ Фльорі доказувавъ на розправѣ, що Айфель взявъ вôдъ товариства 33 міліоновъ франкôвъ а доставивъ матеріялу всего лишь за два міліоны — 31 міліонôвъ лишило ся въ его кишени.

Дальше показало ся, що товариство зôбрало вôдъ людей у Франціи 1313 міліонôвъ (отже мало що не пôвтора міліярда, хочь первѣстно говорено, що треба лишь 512 міліонôвъ) а остаточно и ся сума показала ся за малою. Концесію на перекопане каналу дôставъ бувъ вôдъ колюмбійского правительства въ 1878 р. не Лесепсъ (той, що выкопавъ каналъ суескій), але инжінеръ Вісе. Товариство панамске поробило такѣ выдатки:

Оно купило вôдъ Вісого концесію за 10 міліонôвъ а правительству колюмбійскому позычило 10 и пôвъ міліонôвъ. До того прийшло опôсля закуплене панамскои зелѣзницѣ за 93 міл. И при тôмъ потерпѣло товариство значну страту, бо мусѣло купувати зелѣзницю вôдъ громады банкірôвъ, мѣжь котрыми бувъ также и баронъ Ренашь, котрѣ тымчасомъ пôдсунули ся яко властителѣ зелѣзницѣ. Тѣ банкіры заробили на тôмъ интересѣ 23 міліонôвъ, котрѣ товариство стратило. Выдатки на всѣлякѣ позычки выносили 127 міліонôвъ, а зъ тои сумы дôсталось всѣлякимъ ґазетамъ лишь 22 міліоны. На оплачене процентôвъ и уморення позычокъ вызначено 250 міліонôвъ. Адміністрація въ Парижи коштувала 15 и пôвъ міліона а въ самôй Панамѣ 85 міліонôвъ, хочь тамъ була менша. На роботы выдано 559 міліонôвъ; матеріялъ и прилады обчислено на 102 міліоны, запасы на 6, а недвижиме майно на 34 міліонôвъ. Товариство панамске заплатило якомусь товариству американьскому безъ всякого права и противъ волѣ знатокôвъ 9 міліонôвъ. Велику ролю въ цѣлôй справѣ грало „Товариство для депозитôвъ и бѣжучого рахунку“, до котрого належали Лесепсъ, Поасонъ и другѣ члены рады управляючои панамского товариства, а товариство се маневрувало такъ, щобы грошѣ панамского товариства вплывали до кишенѣ членôвъ рады управляючои згаданого товариства для депозитôвъ. Товариство панамске платило предприемцямъ вôдшкодованя лишь длятого, щобы они вôдступили вôдъ угоды, а вкôнци вôддало для 22 грудня 1885 р. всю роботу „Товариству для публичныхъ робôтъ“: але се товариство знаходило ся зовсѣмъ въ рукахъ „Товариства для депозитôвъ“ и тымъ способомъ зôйшли ся кôнцѣ. Товариство для публичныхъ робôтъ дôставало вôдтакъ вôдъ панамского товариства все, чого хотѣло. Доси плачено за выкопуване землѣ вôдъ кубічного метра 5 до 7 франкôвъ; новому товариству плачено вже по 9 до 14 франкôвъ, значить ся о 90 міліонôвъ бôльше. За причину подавано то, що нѣбы то робота мае ся прискорити, на дѣлѣ же выконало товариство роботу лишь за 25 міліонôвъ. Отже треба було розвязати зъ тымъ товариствомъ умову и забрати ему его ручительну суму. Однакожь такъ не стало ся; противно, сему товариству пороблено новѣ уступки, зменшено его выдатки, вôддано 1.900.000 франкôвъ, котрѣ оно зложило на поруку, заплачено за него 4 міліоны довгôвъ, а крôмъ того выплачено ему ще 1,220.000 фр., котрѣ оно заплатило тогды, коли переймало роботу, другимъ предприемцямъ яко вôдшкодоване. Наконець вôддано ему ще й запасы поживы за 12 міліонôвъ и пôдвысшено цѣну за выкопане кубічного метра землѣ зъ 9·70 фр. на 10·30 фр. Товариство для публичныхъ робôтъ зыскало тымъ способомъ 20 міліонôвъ, котрѣ — розумѣе ся — вплынули до кишень членôвъ рады управляючои, въ котрôй „случайно“ знаходили ся члены рады управляючои товариства панамского. Але найподатливѣйша була въ выдаткахъ позиція „загальнѣ выдатки“; тутъ знаходить ся мѣжь иншими рубрика пôдъ титуломъ: „Окремѣ загальнѣ выдатки 2 міліоны“. Отсѣ „загальнѣ выдатки“ стались головною причиною процесу.

2)

Даньскій крамарь.

Рôздвяна подѣя зъ Ґренляндіѣ — С. Рінка.

(Дальше.)

Ґренляндцѣ бѣдували вже вôдъ довшого часу. Въ осени ловля не вела ся, а осѣнна ловля мусить стати й на зиму, бо може бути, що въ зимѣ ще гôрше не поведе ся, а тутъ ще й студѣнь борзо вхопила. Запасы сала, якѣ ще були, вже вôдъ давна ѣли ся, або уживали ся на свѣтло, тожь и не диво, що Лазарь и Петро не сподѣвали ся веселого Рôздва. Погода була не зла, бурѣ не було, але за то бувъ трѣскучій морозъ, що ажь годѣ було выдержати, а коли Лазарь смеркомъ вернувъ домôвь, то принѣсъ всего лишь кôлька ульковъ, хочь на милю далеко гонивъ ся човномъ по водѣ за добычею. Лице було ему запало ся, а перемоклѣ чоботы були вкрытѣ верствою соли морскои. Вôнъ давъ рыбу своѣй выхованцѣ и казавъ ѣй ити зъ нею въ село и тамъ де продати або ще лѣпше, промѣняти за яку страву, отъ хочь бы за хлѣбъ, або за суху рыбу, або хочь бы за що небудь. А Боля рада зъ того, що бодай тымъ способомъ роздобуде собѣ кусникъ хлѣба, була на все готова, бо и такъ ажь дрожала вôдъ студени хочь бы й въ хатѣ въ своѣй вытертôй одежинѣ.

Узула лишь замѣсть своихъ власныхъ такъ званыхъ камікôвъ (довгѣ ажь по колѣна сягаючѣ чоботы зъ кожухомъ въ серединѣ), чоботы своеи прибранои матери, бо шерсть въ нихъ не була ще такъ дуже вытерта, и они сягали ѣй ажь повысше колѣнъ. Выбрала ся вôдтакъ заразъ въ дорогу и прийшла до села; а що всѣ люде пôшли були на вечѣрню и якъ еѣ принявъ крамарь, то вже знаемо.

Вертаючи назадъ, чула она, якъ въ хатѣ катехита спѣвають псальмы. Наразъ прийшла ѣй гадка поступити туды и трохи загрѣти ся та вôдмавляти зъ другими дѣтьми евангеліе, що припадае на Рождество Христове. Але въ еѣ головцѣ заблысла нова гадка, що додала ѣй охоты; ануже, вуйкови Петрови пощастило ся лѣпше якъ еѣ татови! Вôнъ може тымчасомъ вернувъ домôвь зъ морскимъ псомъ, то й заразъ буде що ѣсти та пити, въ хатѣ може вже засвѣтили и затопили!

Черезъ цѣлый день не мала й кусника хлѣба въ ротѣ, ба вже вôдъ довшого часу давали ѣй дуже маленько ѣсти. Поставила на хвильку рыбу передъ себе, бо таки треба було добре надумати ся, чи йти до хаты катехита загрѣти ся, чи нѣ; але вôдтакъ розхухала свои червонѣ пушки, вхопила рыбу и полѣзла черезъ скалы домôвь, бо бѣчи не мала вже силы. Снѣгъ не падавъ, але зъ вершкôвъ скалъ дуло ѣй такъ снѣгомъ въ лице, що острѣ шпильочки снѣгу кололи еи та щѣпали такъ, що ажь ледви могла выдержати.

Небо стало ясне, міліоны зôрокъ свѣтили ся на нѣмъ и оно выглядало якъ коверъ вышиваный золотомъ. „И показало ся свѣтило“, каже ся въ однôй рôздвянôй пѣсни, котру знають и Ґренляндцѣ, але душа Болѣ того не вôдчувала. Она такъ була утомила ся, такъ ѣй въ головѣ крутило ся, що еѣ ажь щось перло конче присѣсти хочь на хвильку; але сѣдати не можна, бо она знала ажь надто добре, якъ то небезпечно сѣдати на такъ великôмъ морозѣ — згубила рыбу и не спостерегла ся навѣть.... „Але на маленьку хвилинку чей таки можна присѣсти“, подумала собѣ, а на еѣ майже закостенѣлôмъ лици показавъ ся слабонькій усмѣхъ. Та й сѣла собѣ — „коли теперь замерзну“, каже сама до себе зъ тымъ самымъ слабымъ усмѣхомъ, а повѣвши рôвночасно очима по бѣлôмъ снѣгу на земли, почала майже несвѣдомо говорити: „Подлюдле таймане Кезаре Авґустусе (за цѣсаря Августа)...“ Дальше вже не докôнчила.

Петро прийшовъ бувъ дѣйство зъ добычею домôвь. Пса морского вже були розпаювали и роздѣлили; наробили зъ него всѣлякои всячины, и топливо и свѣтло и дарунки сырѣ и варенѣ (куснѣ мяса вбивають на патычки и розсылають сусѣдамъ та приятелямъ). Чекали ще лишь на Болю, абы таки добре повеселити ся. А таки вже були легкодушнѣ, що й байдуже имъ було, чи она продасть кому ульки, чи нѣ.

Але даньскій крамарь не лѣзъ а гнавъ то въ гору то въ долину, тою самою дорогою, котрою пôшла була Боля до хатокъ, де его добре знали, бо вôнъ туды часто заходивъ доглядати кораблѣвъ товариства торговельного, котрѣ могли тутъ стояти черезъ зиму безпечнѣйше якъ пôдъ селомъ.

При такôй нагодѣ зайде, бувало, до котрои зъ тыхъ хатокъ купити тамъ або яку птицю

Изъ зôзнань Кароля Лесепса (сына) найважнѣйше то, що вôнъ сказавъ о бувшôмъ мiнiстрѣ робôтъ публичныхъ Беготѣ. Той зажадавъ просто оденъ мiлiонъ франкôвъ, коли розходило ся о ухвалене закона о льосахъ панамскихъ; дôставъ однакожь лишь 375.000 франкôвъ, бо законъ перепавъ. „Я давъ ему ту суму — казавъ Лесепсъ — змушеный конечностiю, такъ, якъ вôддае ся злодѣеви въ лѣсѣ свой годинникъ“.

Найновѣйшiй ревеляцiи Figar-а поясняють по части причины упадку мiнiстра Фрейсiнета. Авторъ статьѣ въ згаданой часописи, що пôдписавъ ся „Vidi“ доказуе насамперед, що Артонъ бувъ вѣрникомъ помершого вже мiнiстра рôльництва Бардого и бар. Ренаша; вôнъ крутивъ ся найбôльше въ кульоарахъ парляменту и тамъ пôдкуплювавъ меншими сумами пословъ. Послови Санъ-Лероа давъ вôнъ 200.000 франкôвъ а той зложивъ ихъ въ Лiонскôмъ товариствѣ кредитовôмъ, а вôдтакъ сплативъ ними свои довги. Герцъ бувъ смѣлѣйшiй и бôльше захланный а Артонъ досыть ще честный, вôнъ дôставъ бувъ 3 мiлiоны на пôдкупства, але зъ того звернувъ ще товариству 700.000 фр. Вôнъ выроблявъ своимъ приятелямъ доставы для зелѣзниць, а за то робивъ прислуги мiнiстрамъ, выплачуючи грошѣ тымъ ґазетамъ, котрi вказавъ имъ Фльоке. Коли выбухли скандалы панамскi, утѣкъ Артонъ до Анґлiѣ, але писавъ зъ вôдтамъ, що мае надѣю, що Фрейсiне его выратуе, бо завдячуе ему богато. — Ото маленька вязанка вѣстей про справу, котра нинѣ морочить цѣлу Францiю, ослабляе еѣ орґанiзмъ державный и готова ще замучити републику.

Перегляд политичный.

Межи репрезентантами австрiйского и россiйского правительства розпочали ся въ Кiевѣ переговоры въ справѣ утвореня безпосередной комунiкацiѣ межи буковиньскою зелѣзницею на стацiи Новоселиця а россiйскимъ шляхомъ Жмеринка-Могилôвъ. До австрiйской делеґацiѣ належать: шефъ секцiѣ въ мiнiстерствѣ торговлѣ бар. Вiттекъ, делеґатъ мiнiстерства вôйны ґен. Ґуттенберґъ, радникъ мiнiстерства фiнансôвъ бар. Форкашъ, радникъ буковиньского правительства Фекете, делеґатъ зелѣзниць державныхъ дръ Лiхаржiкъ и презесъ буковиньскихъ зелѣзниць Цiфферъ. Переговоры потягнуть ся мабуть до 20 с. м.

Постôйна комiсiя для закона карного закôнчила вчера остаточно роздѣлъ дотыкаючiй „оскорбы чести“.

На засѣданю комiсiѣ войсковой заявивъ оногды нѣмецкiй канцлеръ Капрiвi, що у Францiи теперь страшно кипить и варить ся; въ сѣй хвили нема ще якогось знаменитого мужа державного, але дуже легко може прийти до диктатуры. Можна сподѣвати ся, що тридержавный союзъ по скôнченю ся речинця, буде вôдновленый, але то ще не есть рѣчь зовсѣмъ певна. Союзъ зъ Италiею мае ту цѣль, щобы забезпечити полудневу границю Австрiѣ. О здôбности австро-угорской и италiяньской армiѣ, не можна сумнѣвати ся.

Мiнiстеръ Рiбо принимавъ оногды анґлiйского посла Дiфферена, а той сказавъ ему, що мiсiя посла Рiджвея не мае того значѣня, яке приписуе ѣй праса. Анґлiйске правительство не мае въ Марокко иншихъ цѣлей, якъ лишь загальный интересъ, а Рiджвей дôставъ приказъ порозумѣвати ся зъ французкимъ посломъ у всѣхъ справахъ европейскихъ.

Въ Парижи розôйшла ся чутка, що и россiйскiй амбасадоръ Моренгаймъ мае бути скомпромiтованый въ справѣ панамской и для того мае бути незадовго вôдкликаный.

Новинки.

Львôвъ дня 14 сѣчня.

— Именованя и перенесеня. Дирекцiя почтъ и телеґрафôвъ надала посады почтмайстрôвъ: въ Перегиньску емерит. капiтанови Генрикови Маврерови и въ Угновѣ вдовѣ по почтмайстрѣ Павлинѣ Майзнеръ. Посады експедiентôвъ почтовыхъ надала въ Хмѣльовѣ на дворцi начальникови стацiѣ Гнатови Солецкому; въ Росульнѣ Каролинѣ Фабiяньскôй; въ Ґавловѣ новôмъ експедиторцѣ Ґустѣ Маркусъ; въ Чорнôй коло Устрикъ експедиторови Гнатови Ґрохольскому; въ Олешовѣ начальникови стацiѣ Антонови Кухарскому; въ Черниховѣ експедиторцѣ Фр. Шнайдеръ; въ Клечи горѣшнôй Фр. Подворскому и въ Бабичахъ Едв. Керникови; а посады конюшихъ: въ Калуши Ст. Никоровичеви и въ Залѣщикахъ Сидонiи Шiлеръ. Вкôнци перенесла дирекцiя почтмайстрôвъ: Фелiкса Манастирского зъ Борыслава до Колендянъ и Роберта Кульмена зъ Луцка до Радехова, а также експедиторôвъ почтовыхъ: Марка Ляцка зъ Соколôвки до Баворова, Вiкторiю Товарницку зъ Соснова до Янчина, Волод. Рогальского зъ Баворова на посаду почтмайстра въ Пробôжнѣ; Фр. Бучковского зъ Бабичь до Соколôвки коло Ожидова, Ив. Онишка зъ Лучиць на посаду почтмайстра въ Бориславѣ, Ванду Лѣщиньску зъ Тимбарку до Олпинъ и Вiльгельма Ґренцбавера зъ Лупкова на посаду почтмайстра въ Милѣвцѣ. — П. Мiнiстеръ торговлѣ именувавъ практикантôвъ почтовыхъ Гната Болобоньского и Брон. Сперноля, експедиторôвъ Абрагама Хармана и Стан. Браньку почтовыми асистентами, а дирекцiя почтъ приначила: Гната Болобоньского до Львова, Сперноля до Сокаля, Хармана до Щаковы а Браньку до Живця. Дирекцiя почтъ перенесла офiцiяла почтового Ивана Краткого зô Стрыя до Львова, почтовыхъ асистентôвъ: Генрика Ґольдштаѣна зô Щаковы до Львова; Стан. Шляйбера зъ Пôдволочискъ до Чорткова; а офiцiяла Едмунда Рапфа зъ Горлиць до Дембицѣ, вôддавши ему управу тамошного уряду почтового.

— Именованя въ гр. кат. капiтулахъ. При гр. кат. капiтулѣ катедральнôй въ Станiславовѣ именованый кустосъ капiтулы о. Ив. Литвиновичь деканомъ капiтулы а о. Семенъ Ткачуникъ кустосомъ капiтулы. Вiцеректоръ духовной семинарiѣ у Львовѣ о. Северинъ Тороньскiй и професоръ теольоґiѣ пасторальной въ епархiяльнôй семинарiи въ Перемышли дръ Ив. Гробельскiй именованî крилошанами, а ректоръ духовной семинарiѣ духовной у Львовѣ, о. Александеръ Бачиньскiй, именованый крилошаниномъ митрополитальной капiтулы у Львовѣ.

— Выстава краева. Зарядъ краевой выставы розписавъ конкурсъ на архiтектонiчнî скiцы вôсьмохъ будынкôвъ выставовыхъ пôдъ такими условiями: У с л о в i я з а г а л ь н î. Скiцы мають бути рисованî въ розмѣрѣ 1 : 200 и заосмотренî девiзою; имя автора въ зачиненôй копертѣ, означене тою самою девiзою. Речинець послѣдный зложеня скiцôвъ: на павiльонъ шкôльный, салю концертову и павiльонъ дневникарскiй до дня 22 сѣчня, на павiльонъ рôльничiй и лѣсно-ловецкiй до дня 24 сѣчня, на павiльонъ промысловый до дня 26 сѣчня, на павiльонъ красныхъ штукъ до дня 28 сѣчня, а на павiльонъ архiтектонiчный до дня 30 сѣчня. Скiцы належить надсылати до бюра выдѣлу будôвляного (маґiстратъ, комната торгов.-промыслова II. поверхъ), котрый мае также близшî поясненя щодо положеня будынкôвъ. За скiцы, признанî найлѣпшими, назначують ся слѣдуючî нагороды: За скiцъ на павiльонъ красныхъ штукъ: за першiй 200 зр. за другiй 75 зр., за скiцъ на павiльонъ промысловый: за першiй 150 зр., за другiй 75 зр., за скiцъ для архiтектуры 150 зр., за скiцъ концертовый 150 зр., за скiцъ шкôльный 100 зр., а за иншî скiцы по 50 зр. — Про условя специяльнî можна дозвати сь зъ оголошеного конкурсу и въ бюрѣ выдѣлу будôвляного. — Крôмъ того оповѣщено вôдозву до всѣхъ архiтектôвъ въ краю, щобы зволили поспѣшити въ помочiю дирекцiи выставы краевой, будь вѣдомостями, радою, змысломъ естетичнымъ, фантазiею, будь працею ума и рукъ.

— Холера. Въ Новосѣлцѣ, повѣта борщѣвского, прибуло трое дѣтей хорыхъ на холеру и двѣ особы дорослî. Впрочôмъ анѣ въ повѣтѣ борщѣвскôмъ, анѣ гусятиньскôмъ не було дня 12 с. м. жадныхъ новыхъ випадкôвъ холеры. — Правительство россiйске внесло всѣ

або рыбу, чи може яку кожу або й кусень свѣжого мяса изъ морского пса, бо вôнъ, бачите, дуже любивъ то мясо. Отже теперь тѣшивъ ся вже напередъ зъ того, яку то несподѣванку зробить вôнъ тымъ бѣднымъ людемъ, особливо же малôй дѣвчинѣ, що приходила до него зъ улькажи, котру въ души вже давно перепросивъ бувъ за то, що такъ зъ нею обôйшовъ ся. Роздумуючи такъ, спотыкнувъ ся на якiсь рыбы — але що то на снѣгу онъ тамъ по другôмъ боцѣ дороги? Тажь то якiйсь слѣдъ, якъ колибъ тамъ хтось недавно сидѣвъ. Гонить дальше! Господи милосердный — перечувае вже щось страшного — онъ тамъ пôдъ скалою сидить щось, нѣбы якiйсь чоловѣкъ! „Хто тамъ?“ — спытавъ такимъ голосомъ, якъ бы не знавъ, чи мае кричати, чи тихо говорити. Нѣхто не вôдзывае ся. Кровь въ нѣмъ застигла. Въ однôй хвили бувъ вже на тôмъ мѣсци.

— Не може бути бôльше якъ кôлька мiнутъ, коли бѣднятко сѣло собѣ тутъ спочити — подумавъ собѣ, коли знайшовъ Болю. Подумавъ хвильку, що робити, чи занести еѣ до хаты еѣ родичѣвъ, чи до себе до дому. Рѣшивъ ся на се послѣдне, взявъ мале, выпидѣле дѣвча на руки и понѣсъ чимъ скорше домôвъ. Коли такъ сходивъ зъ горы и выглядавъ якъ якiйсь несамовитый, вступали ся ему люде зъ дороги, бо таки на правду думали, що вôнъ зъ розуму зôйшовъ. Ажъ коли катехитъ набравъ вôдваги и на его крикъ прибѣгъ до него, не бояли ся вже й другî и збѣгали ся зъ цѣкавости.

Крамарь не важивъ ся занести замерзлу до теплой комнаты, лишь занѣсъ еѣ до кухнѣ, де еѣ по довшôмъ часѣ вôдтерли снѣгомъ и морскою водою и она прийшла поволи до себе. Положивъ еѣ таки у свою власну теплу постѣль, а самъ сѣвъ собѣ за печею коло Скорой и радувавъ ся своимъ добрымъ дѣломъ. Вôдъ теперь мало стати дѣвчинѣ лѣпше на свѣтѣ, взявъ еѣ за свою. А й Боли самôй здавало ся, що она на ново народила ся на свѣтъ. Лежачи въ теплôй постели, нѣбы дрѣмала, нѣбы не спала и слухала, якъ Ґрейляндцѣ колядують, то десь близько, то зновъ десь далеко. Колядники ишли й попри то мѣсце, де дѣвча мало що не загибло и назвали та прôзвали его „кюлерфiк“, по нашому „мѣсце смерти вôдъ морозу“.

На другiй день сказавъ крамарь своѣй Дорцѣ, що вôнъ постановивъ собѣ взяти дѣвчину за свою. Отже нехай на его рахунокъ купить дитинѣ одежу и постарае ся для неи о все то, на чôмъ вôнъ не розумѣе си. А що вôнъ и обѣцявъ Дорцѣ пôдвысшити дрôбку и платню за то, то она була заразъ до всего готова. Закликали Болевого прибраного батька, а той згодивъ ся на плянъ крамаря та ще й обѣцявъ ся также дечимъ причинити ся для дитины, отъ хочь бы дати коли яку кожу на чоботы, або якiй кожушокъ.

Розумѣе ся, що мала Боля дуже тѣшила ся зъ того, що ѣй наразъ такъ пощастило ся; теперь вже мала що ѣсти, кôлько разôвъ зголоднѣла та й не бояла ся студени, бо було де въ теплôмъ выспати ся. Тажь то було знаменито; але що найкрасше, то була нова одѣжь. Отъ и забажала она вôдплатити ся за то своему новому опѣкунови та й заразъ першого дня взяла надерти ему паперцѣвъ до запалюваня люльки — зъ тыхъ его листôвъ, про котрî мы згадували!

Тыхъ паперцѣвъ мôгъ вôнъ таки дѣйстно добре ужити, чи закурити ними люльку, чи засвѣтити каганець або пôдпалити въ печи. Але опѣкунъ видко не спôзнавъ ся на тôмъ, бо ажъ пôдскочивъ въ гору, коли побачивъ, що зъ его листôвъ зробило ся. Ще довгiй часъ не могла она зрозумѣти, якъ можна було наробити такого крику задля якогось кусня паперу замазаного чорниломъ. Радила надъ тымъ вôдтакъ зъ Доркою, а та наморщила свое нѣбы титоване чоло та задумала ся глубоко, а вôдтакъ сказала ѣй на розумъ, що она ще нѣчого не знае; най но лишь побуде такъ кôлька лѣтъ въ отсѣмъ домѣ, якъ она, то тогды може й стане ѣй ясно, що зъ „тыми Данцями“ не можна собѣ дати рады. „Отъ видишь, каже, вôнъ мае цѣлый крамъ (у Ґренляндцѣвъ крамъ то таки справдешный рай), може собѣ взяти чого схоче, але не думай, що вôнъ пе каву бôльше якъ разъ на день! Мы всѣ пемо еѣ бôльше якъ десять разôвъ на день а вôнъ — ледви що ему захоче ся выпити чарочку по обѣдѣ.

Боля слухала уважно того, що ѣй стара бувало розповѣдае, и не треба було довгого часу, щобы она запôзнала ся докладно зô всѣма навычками свого опѣкуна. Ба, умѣла такъ ему надскакувати, що вôнъ незадовго не мôгъ обôйти ся безъ неи, черезъ що опôсля и стара Дорка пôшла въ кутъ.

(Дальше буде.)

средства охоронні, введені зъ причины выбуху холеры въ Галичинѣ на границн ґуберніѣ люблиньской, радомской, келецкой и петрковской.

— **Пригода.** Віцепрезидентъ товариства кредитового земского п. Леонтій Выбрановскій, посовгнувъ ся оногды въ своѣмъ помешканю на гладкомъ помостѣ и упавъ такъ нещасливо, що зломивъ собѣ ногу въ клубѣ.

— **Згуба.** П. Леопольдъ Шіманекъ офіціялъ рахунковый 30 дівізіѣ пѣхоты, мешкаючій при ул. Зиморовича ч. 12 идучи оногды вечеромъ о 8 год. въ команды войсковои до своего помешканя, загубивъ шкôряну мошонку, въ котрôй було 5 новыхъ банкнотовъ по 10 зр. Ретельному знаходникови обѣцює п. Шіманекъ вôдповѣдну нагороду.

— **Зъ Косова** пишуть, що морозы на Покутю сягають понадъ — 25 степенѣвъ Реоміра. Вовки вôдъ зимна волочать ся ажь попôдъ загородами, роздирають псôвъ, забирають вôвцѣ и свинѣ. Люде бѣдують дуже, бо не мають чимъ опалювати хатъ.

— **Політичный процесъ.** Черновецка Gazeta polska доносить: „Черновецкій судъ краевый зарядивъ слѣдство карне противъ редактора „Науки“ у Вѣдни, Коварищука и противъ редактора „Руской Правды“, Григорія Купчанка, за котрымъ поліція черновецка розôслала гончі листы. Слѣдство се зацѣкавило дуже людей. Увязненый Козарищукъ пробуває у вѣденьскôй вязници, а въ Черновцяхъ сидить у вязници двохъ селянъ буковиньскихъ: Иля Мельнюкъ и иншій, котрого имени не знаємо. Сконфіскованѣ при ревізіи у Козарищука и Купчанка важнѣ паперы и документы прийшли вже въ Вѣдня до черновецкого суду, а єсть того богато, бо ажь кôлька пакъ. Радникъ суду краєвого п. Ясеницкій веде майже вôдъ трехъ мѣсяцѣвъ слѣдство въ тôй справѣ; теперъ вернувъ вôнъ до Черновець. Дальше слѣдство веде ся и хочь судя слѣдчій лише тою справою занимає ся, то таки не покôнчить своєѣ роботы скорше, якъ за кôлька мѣсяцѣвъ. Въ тôй справѣ ѣздивъ черновецкій прокураторъ державный п. Куненъ до Львова.

— **Про товариство „Громаду“** въ Вѣдни пишуть. Въ недѣлю 8 сѣчня зôйшли ся члены тов. „Громада“ въ концертовôй сали Zum schwarzen Thor III, щобы тутъ, на далекôй чужинѣ вôдсвѣжити въ своѣй памяти краснѣ звычаѣ рôздвяни та заспѣвати коляду. Заступникъ головы, п. Бѣгунъ повитавъ прибувшихъ теплыми та щирыми словами, розказавъ коротко про нашѣ звычаѣ рôздвянѣ, якѣ неодинъ зъ присутныхъ, давно-давно може ще дитиною бачивъ, и зазначивъ, що се перший разъ зôйшли ся Русины вѣденьскѣ такъ численно зъ родинами. Вôдтакъ слѣдувала вôдпренумерата часописей, якѣ товариство оплачує, а вкôнци выльосоване маленькои льотеріѣ фантовои, урядженои заходомъ выдѣлу въ користь товариства. Выдѣловый, Ад. Курило, зазначивъ цѣль и користи такои льотеріѣ и заохочувавъ до урядженя бôльшои, подôбнои льотеріѣ. Тутъ годѣ не згадати, що найбôльше причинили ся до урядженя сеи корыстнои розрывки п. Вол. Кадайскій зъ женою. Сходины закôнчили ся товарискими забавами, переплѣтаными спѣвами и музикою. Часть музична выпала дуже удатно, за що выдѣлъ складає сердечну подяку діріґентови и многонадѣйному піяністови п. Туркевичеви и участникамъ.

— **Крамницѣ.** Въ селѣ Путятинцяхъ, пôвъ милѣ вôдъ Рогатина, основано, головно заходомъ знаного патріота о. Иосифа Яворского, сѣльску крамницю и получено єѣ зъ читальнею. Въ часѣ шести тыждневъ, с. є. вôдъ часу основаня крамницѣ розпродано въ нѣй товару за бôльше якъ 300 зр., а треба знати, що дѣло розпочато капіталомъ дуже невеличкимъ, бо лишь 50 зр. Всѣ товары бере путятинецка крамниця вô складôвъ „Народнои Торговлѣ“ въ Рогатинѣ — а асекуруєсь въ товариствѣ „Днѣстеръ“. Другу крамницю заложено заходомъ о. Стефана Городецкого въ селѣ Бабуховѣ. Крамниця, такожь получена зъ читальнею, розвиваєсь и поступає впередъ — но все-жь таки вже не такъ скорою ходою якъ крамници въ Путятинцяхъ, бо въ селѣ є и иншѣ торговцѣ, тожь и конкуренція велика.

— **Чотирнацять лѣтъ перебрана за мужчину.** Кôлька днѣвъ тому назадъ арештовано у Вѣдни якогось чоловѣка, що о 4 год. въ рана выносивъ зъ каменицѣ якусь подозрѣну бочку. Чоловѣкъ той назвавъ себе Иосифомъ Ґнендиґеромъ и казавъ, що єсть робôтникомъ, а бочку укравъ у якогось шинкаря. Коли арештанта вôдставлено до арешту и тамъ єго лѣкарь ставъ оглядати, показало ся, що то — жѣнка, перебрана за мужчину и то не перебрана перший разъ; она вже вôдъ 14 лѣтъ перебирала ся за мужчину, вôдъ коли братъ єѣ померъ, она перебрала ся въ єго одѣжь, взяла єго документы и такъ черезъ чотирнацять лѣтъ яко мужчина шукала собѣ зарôбку и могла єго лекше зайти.

Всячина

— **Вôдкопане мѣсто.** Недавно тому знайдено въ Ґватемалѣ (въ середнôй Америцѣ) на ґрунтахъ якогось Американця, Мануеля Альваредо, положеныхъ при сподѣ вулькану Аґва, три кільометры на всхôдъ вôдъ ґватемальского мѣста Сантіяґо дельосъ Кабаллеросъ, кôлька предметôвъ изъ передисторичныхъ часôвъ. Властитель тыхъ ґрунтôвъ казавъ вôдтакъ на тôмъ мѣсци копати и въ глубинѣ кôлькохъ метрôвъ найдено богато предметôвъ ще зъ тыхъ часôвъ, закимъ Колюмбъ вôдкрывъ Америку. Мѣжь иншими знайдено дуже цѣннѣ рѣдкости, делікатно выроблюванѣ, рѣзанѣ и всѣлякими красками мальованѣ скла. Все заховало ся ще дуже добре. Знайдено такожь камѣнну зброю, а то, кôнцѣ вôдъ стрѣлъ и вôстря вôдъ штилетôвъ зъ оніксу. Коло нихъ найдено такожь статуѣ божкôвъ и богато дорогоцѣнныхъ каменѣвъ, особливо якѣсь зеленѣ, дуже рѣдкѣ, котрѣ у тамошныхъ людей называють ся „чальчівіль“. Богатирѣ и высокѣ достойники зъ давныхъ часôвъ американьскихъ носили тѣ каменѣ на своихъ поясахъ въ тôмъ мѣсци, де ихъ спинали. Иншѣ каменѣ суть бѣлои барвы зъ зелеными пятнами и якоюсь дивною рѣзьбою. На поодинокихъ, дуже делікатныхъ склахъ суть пороблєнѣ ясными красками знаки и щось выписане гієроґліфами (святымъ письмомъ). Божки суть зъ глины и выроблєнѣ зовсѣмъ добре; они представляють поважныхъ и веселыхъ богôвъ. Выкопано такожь якѣсь статуѣ зъ камѣня, мѣжь тыми одну велику, зъ твердого и чорного каменя, мабуть зъ базальту; она представляє лежачого чоловѣка, що пôдоймивъ голову до горы; зъ чертъ лиця видко добре, що то Индіянинъ; на бородатôй головѣ має вôнъ шеломъ подôбный зовсѣмъ до того, якій носили римскѣ преторіяне. Голова єсть якъ бы долôтцемъ оброблена, а проча часть лишь зъ грубшого обтесана. Замѣтне на тôй артистичнôй роботѣ єсть то, що, якъ здає ся, она роблена лишь приладами зъ камѣня, бо при дальшихъ розкопахъ не знайдено доси анѣ слѣду якогось металю. Найцѣкавѣйше однакожь єсть то, що на сѣмъ мѣсци вôдкопано якесь, колись дуже давно мабуть вулькапомъ засыпане мѣсто индіяньске, подôбно якъ коло вулькана Везувія въ Италіи, мѣсто Помпеѣ. Властитель ґрунту таки й назвавъ вôдкопане мѣсто Помпея. Розкопано цѣлѣ будынки, а по ихъ положеню видко, що они не стоять въ нѣякôй звязи зъ якою небудь историчною культурою. Въ сподѣ при мурахъ домôвъ найдено дуже богато костякôвъ людскихъ; они були тутъ безъ ладу порозкиданѣ, зовсѣмъ такъ, якъ колибъ людей стрѣтила нагла смерть; однѣ лежать, другѣ сидять. Все то мимо волѣ нагадує Помпеѣ. Дальше найдено въ великихъ глиняныхъ посудинахъ людскѣ головы у всѣлякôмъ положеню, але всѣ мали въ ротѣ згаданѣ зеленѣ камѣнцѣ, а въ носѣ обручку зъ якогось иншого дорогого каменя. Чоло въ тыхъ головахъ высоке, щоки и выличѣ грубѣ. Видко, що то були якѣсь люде, котрѣ ховали головы изъ своихъ мерцѣвъ окремо, а тѣла палили. Розкопы ведуть ся теперь дальше.

— **Зъявище природы.** Зъ Винограду пôдъ Отинією пишуть про таке зъявище: Дня 9 н. ст. сѣчня около $3^1/_2$ годины пополудни видко було при цѣлкомъ погôднôмъ небѣ, зъ обохъ бокôвъ заходячого сонця въ невеликихъ, а рôвныхъ вôдъ него вôдступахъ два свѣтлѣ стовпы, яснѣючѣ всѣми красками дуги. Було се якъ бы два кôнцѣ чудовои дуги. Крôмъ того третій стовпъ, незвычайно ясного золотавого блеску, сягавъ вôдъ сонця до землѣ. Высота всѣхъ стовпôвъ була однака и малѣла разомъ зъ заходомъ сонця. Видъ бувъ пречудный. Народъ уважає такѣ зъявища заповѣдею дуже сильныхъ морозôвъ.

— **Громы въ грудни.** Часопись „Кавказъ“ доносить, що дня 21 н. ст. грудня 1892 р. коло стацін Бѣлогоры при зелѣзници Закавказкôй показала ся на небѣ коло 2 годины зъ полудня чорна хмара, въ котрôй що разъ бôльше чути було голосный лоскôтъ. По хвили почавъ падати снѣгъ и настала страшенна буря. Надзирателя телеґрафôвъ, котрый передъ бурею взявъ ся до направы дротôвъ, поранили трѣски зъ розбитыхъ на кусники стовпôвъ телеґрафічныхъ и телефонічныхъ, котрыхъ загаломъ знищила буря 26. Рухъ поѣздôвъ здержано. Буря тревала годину, а електрики було въ воздусѣ тôлько, що громы били въ землю великими огненными стовпами. Того самого дня, коло стаціѣ Шорапань, ударивъ грôмъ въ скалу, зôрвавъ величезный кусень каменя и кинувъ єго на шины. Камѣнь знищивъ шины на просторѣ кôлькохъ сяжнѣвъ. Рôвночасно розбивъ грôмъ въ фабрицѣ нафты Нобля руры нафтовѣ, куды вылило ся бôльше якъ 200.000 пудôвъ нафты.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Календарь церковный и господарскій.** Рускѣ свята: дня 4 (16) с. м. 70 апостолôвъ; Теокт.; 5 (17) Навечер. Богояв. — Латиньскѣ свята: дня 16 Маркиля; 17 Антонія— Всхôдъ сонця: дня 15 с. м. о год. 7 мін. 53: захôдъ о 4 год. 27 мін.; дня 16 о 7 год. 52 мін.; захôдъ о 4 год. 28 мін. — Всхôдъ мѣсяця: дня 15 с. м. о 11 год. 43 мін.; захôдъ о 11 год. 30 мін.: дня 16 о 11 год. 20 мін.; захôдъ о 10 год. 52 мін. — Станъ воздуха за минувшу добу числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 13 до 12 год. въ полудне дня 14 с. м.: середна теплота була — 13·5° Ц., найвысша — 11·8° Ц. (дня 13 с. м. по полуд.) найнизша — 18·1° Ц. въ ночи. Барометръ иде въ гору (759). Вѣтеръ буде захôдный, мѣрный, теплота пôднесе ся до— 10° Ц. небо буде захмарене, опадъ — снѣгъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 14 сѣчня. Є. Вел. Цѣсарь вернувъ зъ ловôвъ въ Мірцштеґъ. Вчера вечеромъ выкотивъ ся зъ шинъ поѣздъ особовый на зелѣзници державнôй въ наслѣдокъ зломаня ся колеса межи стаціями Лімберґъ и Еґґенбурґъ, въ наслѣдокъ чого розбило ся пять возôвъ, одного пасажира покалѣчило тяжко а пятьохъ легко; крôмъ того покалѣчило такожь трохъ кондукторôвъ.

Кольомбо 14 сѣчня. Архікн. Францъ Фердинандъ вернувъ вчера пополудни зъ ловôвъ, на котрыхъ убивъ двохъ слонѣвъ. О пôвночи поѣхавъ Архікнязь до Бомбаю.

Петербургъ 14 сѣчня. Бувшій міністеръ фінансôвъ дôставъ вôдъ царя вразъ зъ дуже ласкавымъ письмомъ брилянтовѣ ознаки до ордера Александра невского.

Софія 14 сѣчня. На новорôчнôмъ принятю у князя явили ся: тѣло дипльоматичне, міністры, представителѣ властей и много гостей. Новорôчнѣ желаня Стамболова, митрополита и міністра вôйны припято грôмкими оплесками. Князь дякувавъ за чувства преданности и вѣрности народу и арміѣ и высказавъ свою радôсть зъ поступу краю, автономіѣ и правительства. Рядъ важныхъ подѣй зъ послѣднихъ часôвъ назначивъ Болгаріи почестне становище мѣжь народами и она може зъ спокоємъ глядѣти въ будучнôсть.

Берлинъ 14 сѣчня. Парляментъ радивъ дальше надъ интерпеляцією соціялістôвъ въ справѣ нужды въ краю. Беттіхеръ зазначивъ, що нужда не єсть такъ велика, щобы ажь треба помочи державнои.

Парижь 14 сѣчня. Въ процесѣ панамскôмъ закôнчено переслухане свѣдкôвъ. На запытане президента трибуналу заявивъ Лєсепсъ, що редакторъ ґазеты Gaulois, Артуръ Маєръ, дôставъ на безименный квітъ 50.000 франкôвъ а знатокъ судовый Флєрі додавъ, що Маєръ дôставъ ще разъ 50.000 фр. Въ дальшôмъ переслуханю призна въ Гуґо Оберндорферъ, що дôставъ 1,600.000 франкôвъ за участь въ Синдикатѣ и два міліоны за то, що „выдумавъ“ льосы облиґаційнѣ.

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій**.

ИНСЕРАТЫ.

Оречене хемічнои лябораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Незрôвнану добрôсть тыхъ дутокъ доказуе отсе оречене хемічнои лябораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Дутки гігієнічні **С. В. Немойовского** не заключають въ собѣ нѣякихъ шкôдливыхъ здоровлю складовыхъ частей.

Ч. 18148. 1892.

До пана Степана Верушъ **Немойовского,** фабриканта дутокъ циґаретовыхъ у Львовѣ.

Зъ порученя маґістрату зъ дня 24 марця 1892 ч. 19148 розслѣдôвъ я надôсланый Вами циґаретовый папіръ, означеный водною написею: **„С. В. Немойовскій“** и пересвѣдчивъ ся, що не мѣстить жадныхъ невластивыхъ складниковъ и такъ пôдъ взглядомъ выдаваного проценту попелу якъ и повстаючого дыму вôдповѣдае зовсѣмъ всѣлякимъ вымогамъ гігієнічнымъ.

Зъ мѣскои лябораторіи хемічнои.

Львôвъ дня 30 марця 1892.

Видѣли въ провидіи Маґістрату:

Мохнацкій в. р. президентъ. — **Дръ М. Д. Вонсовичь** в. р. заприсяженый хемикъ мѣск. и суд.

До кождого пуделка дутокъ, заосмотреного фірмою **С В Немойовскій**, долучае ся повысше оречене хемічнои лябораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Остерѣгае ся передъ наслѣдованемъ. 6

Набути можна въ склепахъ **С. В. Немойовского** у Львовѣ: Театральна 3, Ягайловьска 6; въ Краковѣ Суконницѣ 28 и у всѣхъ значнѣйшихъ торговляхъ и трафікахъ.

Знамениті бритвы англійскі изъ Солінґенъ зъ ґваранцією за доброту и правомъ вымѣны, если бы не надавали ся до волося, по **1·50, 2.—, 2·50, 3·—** и **4** зр. поручае Петро Хшонстовскій, торговля велѣзныхъ товарôвъ у Львовѣ пл. Капітульна ч. 1) (напротивъ Катедры.) 121

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

всякій ефекты и монеты

по курсѣ денномъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жадпои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

$4\frac{1}{2}\%$ листы гіпотечні.	4% пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечні преміовані.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечні безъ премій.	$4\frac{1}{2}\%$ пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.	$4\frac{1}{2}\%$ пожичку пропінаційну угорску.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краевого.	
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку краеву галицку.	

4% угорскі Облігаціи индемнизаційні,

котрі то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкорыстнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного принимае вôдъ Вп. купуючихъ всякі вылъосовані, а вже платні вѣсцевѣ паперы цѣнні, якъ также купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевѣ лишень за вôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрі самъ поносить. 8

Необходимою для кождого господарства есть 5

Кнайпъ Катрайнера

солодова кава

зо смакомъ кавы въ зеренцяхъ.

Для оба тоту незрôвнану користь, що шкôдливого спожитя чистои або суроґатами перемѣшанои кавы въ зеренцяхъ уникнути можна, та приладити собѣ далеко **смачнѣйшу,** а притомъ **здоровшу** и **поживнѣйшу** каву — **Знаменита яко додатокъ до кавы въ зеренцяхъ.**

Поручае ся дуже женщинамъ, дѣтямъ и хорымъ.

Наслѣдованя осторожно уникати.

Всюды до набутя. — $\frac{1}{2}$ кільо 25 кр

„ДНѢСТЕРЪ“

Товариство взаимныхъ обезпеченъ

у Львовѣ

засноване на пôдставѣ концесіи Высокого ц. к. Міністерства справъ внутрѣшныхъ зъ дня 9 грудня 1891 ч. 22751, **розпочало свою дѣяльность дня 15 н. ст. вересня с. р.**

„ДНѢСТЕРЪ“, опертый на засадѣ взаимности своихъ членôвъ, обезпечае всяке майно движиме и недвижиме противъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и почислюе можливо найнизші преміи.

Всякі шкоды ліквідують ся и выплачують ся сейчасъ по пожарѣ.

Фондъ основный „ДНѢСТРА“ выносить наразѣ 50.000 зр.

Якъ фондъ основный такъ и контракты заключені зъ першими Товариствами контрасекураційными, подають „ДНѢСТРОВИ“ можнôсть обезпечувати якъ найбôльші сумы.

Въ силу договору заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпеченъ въ Краковѣ, — „Днѣстеръ“ принимае обезпеченя на житє у всѣхъ можливыхъ комбінаціяхъ.

Друки якъ и всякі поясненя подають Аґенты, установлені у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ якъ и

Дирекція „Днѣстра“ 3

у Львовѣ, улиця Театральна число 8.

Зъ огню

уратовані, зовсѣмъ чисті, безъ блуду и скавы товары передано менѣ въ порученемъ, щобы [illegible] **якъ найскорше въ бôльшôй або меншôй скôльkости по якôйнебудь цѣнѣ** розпродати. Товары, що до якости суть знамениті, цѣны незвычайно дешеві; о $\frac{1}{2}$ цѣны звычайнои вартости, а всьо есть безъ блуду и скавы. Въ запасѣ есть:

1200 **швайцарскихъ годинниковъ** въ пластикою, зъ позолоченого бронзу, зъ довгимъ ланцушкомъ, штука по 1 50 зр.

300 **швайцарскихъ годинниковъ стѣнныхъ** въ стилевыхъ рамкахъ. Знаменито уреґульовані и идучі докладно на секунду зъ шкленымъ циферблятомъ, вагою и маятникомъ, штука по 1 85 злр, бючі по 315 злр.

1750 **штукъ полотна,** Румбурского и Штерберского, 30-локтевыхъ, найлѣпшои не досходжена Вебы, для кождои родины; штука лише 5 40 злр.

400 **тузінôвъ шовковыхъ хустокъ,** зъ найлучшого ліоньского шовку, кожда штука иншои барвы, давнѣйше 12 злр., теперь цѣлый тузінъ лише 3 95 зр. можна ужити также на шию.

1200 **комплет. сервісôвъ** зъ найлѣпшои карльсбадскои **порцеляны,** мальованыхъ въ цвѣты и иншій декораціи, складаючихъ ся зъ 1 пречудной вазы, 4 рôжныхъ полумисковъ, 1 сосіерки и пôдставки на сосіерку, сольнички и 18 найгарнѣйшихъ тарелѣвъ, всьо разомъ лишь 5.95 зр. Пачка до сего 70 кр.

2500 **комплет. сервісôвъ до кавы** зъ найлѣпшои карльсбадскои **порцеляны,** густо въ цвѣты птицѣ и золотомъ мальованыхъ, складаючихъ ся зъ 1 прекрасного збôрника на каву, 1 сметанчарки, 1 цукорницѣ, 6 гарныхъ чарокъ, 6 пôдставокъ, лише 350 злр. Сервісъ на гербату 4 злр, пачка до 1 сервісу коштуе лише 40 кр.

500 **комплет. ґарнітурôвъ столовыхъ,** складаючихъ ся зъ 12 штукъ добрыхъ ножѣвъ и вилокъ, 6 ложокъ добрыхъ, 6 такихъ ложочокъ. Всьо зъ найлучшого серебра Британіи. Дальше 6 пôдставокъ пôдъ ножѣ кришталовыхъ, 6 пôдставокъ округлыхъ на воду, 3 кубки на яиця посрѣблюванi 1 ситце до гербаты. Всю разомъ лише 4·50 злр — не повинно хибувати въ жаднôмъ домѣ.

8000 **штукъ деръ (коцôвъ) на конѣ,** грубыхъ якъ дошка, теплыхъ, сильныхъ и майже не до зужитя сѣрыхъ зъ широкими кольоровыми смугами, штука по 1·50 злр.; дальше деры для фіакрôвъ, жовтоволосі зъ бордурами розличнои барвы, штука по 3 злр. Всѣ деры суть 190 см. довгі и 130 см. широкі

1280 **паръ споденъ** зъ сильнои, доброи, грубои матеріи зимовои, пôсля найновѣйшои моды добре и красно вробленыхъ, I рôдъ по 2 зр., II рôдъ по 3 зр., III рôдъ по 4 зр.

320 **комплет. ґарнітурôвъ мужескихъ,** зъ доброи грубои, зимовои матеріи, пôсля найновѣйшои моды добре и красно вробленыхъ, складаючихъ ся зъ сурдута, споденъ и камизольки 1 рôдъ 7·50 злр, II рôдъ 12 злр., III рôдъ 19 злр.

Повтаряю, що товары тѣ суть безъ блуду и плямъ, и коштують впрочôмъ 2 або 3 разы стôлько. Належить проте замовляти такъ скоро, якъ лишь можна — Высылае ся лишь за попередною заплатою, або за послѣплатою почтою або желѣзницею. **Непригодный товаръ принимае ся назадъ безъ перешкоды.** — Одинокій адресъ замовлень: 2

APFEL MOR. Wien I Fleischmarkt Nr. 12/D.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.